Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: Tóth József

Cím: A főváros egyik új, nagy lakóháztömbjén dolgoznak a Népstadion építői

Forrás: Népszava

(Hely) | 1954. I. 30. (Idő) | (Köt. v. fűz.) | (Oldal)

Osztályozás

Tárgy: 331.876.1

Hely:

Idő: 1954.

Személy:

Helyszám:

A főváros egyik új, nagy lakóháztömbjén dolgoznak a Népstadion építői

— Nézze elvtárs, ez a terv sokat mond — legalábbis nekünk mérnököknek. Magát is megismertetem vele. Vállalatunk most a Népstadion felépítése után hat nagy lakóháztömbön dolgozik — simít végig kezével a tervrajzon Gleviczky Sándor főépítésvezető. — Mindegyik tömb hat-hét kétemeletes épületből áll majd. Az egyik lakóházban — két ilyen épül — hatvan garzonlakás, a többiben pedig húsz-harminc kéthároms szobás komfortos lakás lesz. Még ebben az évben 470 család lel itt új otthonra. Jövőre pedig, amint elkészül egy-egy épület, azonnal beköltözik újabb húsz-harminc család. De nemcsak a felnőttekről gondoskodunk. Látja — mutat a rajzra — itt épül a bölcsőde. Ez a másik épület pedig óvoda lesz. Játszótereket is csinálunk — magyarázza egyre lelkesebben a 23/1-es Építőipari Vállalat főépítésvezetője.

De, hogy ezt a valóságban is lássuk, mindössze néhány lépést kell tennünk. A gubacsiúti hídfő lejáratánál, a Kis-Duna partján egymás mellett magasodnak az épülő lakóházak. Itt az első emelet födémezésén dolgoznak, amott a földszinti falakat húzzák fel a kőművesek. A harmadik helyen pedig az alapozási munkálatok folynak. A szemlélő elé táruló képből azonban hiányzik a lelkes munka pezsgő lüktetése, amely országszerte jellemzi üzemeinket most a kongresszusi verseny idején. A kultúrterem mellett díszes versenytábla áll. De hiába keresné rajta bárki az eredményeket — a tábla üres. Ugyanilyen a többi tábla is. Egyáltalán nincsenek itt versenyző dolgozók? Vannak ilyenek.

Az élenjárók kezdeményezése

Amikor *May Pál* sztahanovista kőműves, brigádvezető a kongresszusi verseny indulásáról hallott, elhatározta, hogy ő is részt vesz benne. Egyik délben felkereste *Vitkovszky József* sztahanovista kőműves brigádvezetőt:

— Versenyezzünk Vitkovszky elvtárs. Nézzük meg, ki a »legény a gáton«. Igaz, te fiatalabb vagy, de én több szakmai tapasztalattal rendelkezem. Ez kiegyenlíti egymást. Nos, versenyzünk.

— Csak rajta! Mi nem félünk, mérjük össze az erőnket — felelte Vitkovszky.

— Akkor holnap délben gyere hozzánk a brigádoddal — búcsúzott May Pál. — De pontos légy ám, mert a főépítésvezető is ott lesz.

A brigádvezetők közölték elhatározásukat a csoportjukkal. Hadd gondolkodjanak ők is, milyen vállalást tehetnek, hogyan járulhatnak az építkezés ütemének gyorsításához. A May-brigád »tanyáján« másnap összeült a két brigád.

— Milyen munka vár csoportomra április 18-ig? — ez volt Vitkovszky József első kérdése.

— Munka van bőven. *Úgy kell dolgoznunk, hogy még ebben az évben 470 család otthona elkészüljön* — mondta Gleviczky főépítésvezető. — A januári hideg időjárás, meg a sok igazolatlan hiányzás miatt bizony elmaradtunk. Van bőven pótolnivaló. A Vitkovszky-brigád nem panaszkodhat. Előkészítettük neki a 2/1-es, a 2/5-ös épület falazását.

Aztán, hogy Mayék kérdésének is elejét vegye, máris sorolta az ő munkaterületüket is.

Négyszázhetven család otthonáért

A két brigád most már megcsinálhatta a »számvetés«. Megszületett a fogadalom; a párosversenyszerződés. Először May Pálék tették le a garast:

— *Minőségi munkát végzünk és nem lesz pótmunka a brigád hibájából.* Tíz nappal a határidő előtt befejezzük a munkát. Ennek érdekében megjavítjuk a munkafegyelmet. Megfogadjuk, hogy megszüntetjük az igazolatlan hiányzást; a brigád nem dolgozik lógósokkal. Nem akarunk szégyenkezni az ország dolgozói előtt amiatt, hogy késve adjuk át a 470 lakást. Takarékoskodunk az anyaggal is: a nálunk eltört téglákat mind bedolgozzuk. És végül vállaljuk, hogy a munka biztonsága érdekében rendbentartjuk munkahelyünket.

— Ettől mi sem maradunk el — kezdte Vitkovszky —, sőt a munka jobb megszervezésével segítünk a segédmunkásoknak is. Szóljatok, szaktársak, hozzájárultok-e a vállaláshoz — fordult munkatársaihoz.

— Ne félj, ha nem tetszik, nem maradunk szótlanok — vágott közbe Pál elvtárs sztahanovista kőműves.

Ezután papírra vetették a két brigád párosversenyének a feltételeit, majd a főépítésvezető odaírta a szerződés aljára: »*A két brigád párosversenyéhez biztosítom a munkaterületet, az anyagot és a jó versenynyilvánossághoz rendszeresen adok adatokat.*« Ezekután már csak az maradt hátra, hogy mindannyian aláírásukkal pecsételjék meg a szerződést.

Ez a két brigád tehát megtalálta az útját-módját, hogy a III. pártkongresszus tiszteletére versengjen egymással. És a többi?... A verseny az építkezésen még csak e két csoport között folyik. Miért?

Miért nem segít a szakszervezet?

Az építkezésen nincsenek szakszervezeti bizalmiak, akik megmondanák, miért nincs verseny. *Mészáros* sztahanovista kőműves adja meg a választ:

— Már hónapok óta nem találkoztunk bizalmival, sőt üzemi bizottsági taggal sem.

A *nemlétező bizalmiak* nem segíthetik, terjeszthetik a legjobbak kezdeményezéseit. Emiatt nem követte még az építkezés valamennyi dolgozója a két brigád példáját. A legsürgősebb tennivaló, hogy brigádonként megválasszák a bizalmiakat. Hiszen nélkülük nem irányíthatják a versenyt a legfontosabb feladatokra: a minőségre, a munkák határidő előtti befejezésére, a munkafegyelem megszilárdítására.

Érv van bőven. Nemcsak az, hogy a 470 lakást a dolgozóknak és azok gyermekeinek építik, hanem például az is, hogy az országgyűlésen Nagy Imre elvtárs bejelentette: február 1-ével rendezik az alacsony keresetű építőipari dolgozók bérét. A dolgozók feladata most, hogy a kormány gondoskodását jó munkával, a programm végrehajtásával segítsék.

Az építkezés ütemét gyorsítaná, ha rendszeresen nyilvánosságra hoznák, milyen eredményeket értek el a versenyzők. Ez nemcsak a May- és a Vitkovszky-brigádok kérése. Erre van is mód. A többi között a versenytábla — amely most üresen áll —, valamint a hangszóró, amely legfeljebb csak zenét közvetít és természetesen a brigádok és a szakszervezeti csoportok értekezletei is.

Négyszázhetven család várja új, kényelmes lakását. A gyermekek pedig a napfényes, korszerű bölcsődét és óvodát. De hogy mikor kapják meg, ez attól is függ, miként javul meg a szakszervezeti munka az építkezésen.

Tóth József